

Το παρακάτω κείμενο συντάχθηκε απο την WWF_Greece

Πηγαίνοντας στην Κοπεγχάγη, γνωρίζαμε τις δυσκολίες που μας περίμεναν. Ελπίζαμε όμως και παλεύαμε με όλες μας τις δυνάμεις έως την τελευταία στιγμή για τη δημιουργία μιας όσο το δυνατόν καλύτερης συμφωνίας μεταξύ των 193 κρατών του ΟΗΕ, μιας συμφωνίας που θα συγκρατούσε την αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας κάτω από τους 2ο C, μιας συμφωνίας που θα έδινε δικαίωμα στην ελπίδα για τις μελλοντικές γενιές και τον πλανήτη.

Αυτή η συμφωνία δεν ήρθε ποτέ. Αντιθέτως, καταλήξαμε σε ένα άνευρο κείμενο μη-συμφωνίας, το οποίο αναφέρεται γενικόλογα και αόριστα στην ανάγκη μείωσης των εκπομπών, ώστε η αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας να μην υπερβεί τους 2οC, σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα. Τι ειρωνεία! Την ίδια στιγμή που «έκλεινε» το κείμενο, το οποίο για τυπικούς και μόνο λόγους ονομάστηκε «συμφωνία της Κοπεγχάγης», ένα άλλο κείμενο είχε προλάβει να κάνει τον γύρο του κόσμου. Προερχόταν από τον ΟΗΕ και έδειχνε ότι, βάσει των δεσμεύσεων που έχουν σήμερα αναλάβει οι χώρες, οδηγούμαστε σε αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας κατά τουλάχιστον 3οC.

Υπήρξαν πολλοί παράγοντες που συνετέλεσαν στην αποτυχία της Κοπεγχάγης. Θα πρέπει να μαζέψουμε τις δυνάμεις μας, να αφήσουμε λίγο χρόνο πριν αποκρυσταλλώσουμε την άποψή μας για τα ακριβή αίτια της αρνητικής κατάληξης στην Κοπεγχάγη. Παρόλα αυτά, μπορούμε σήμερα να κάνουμε μια πρώτη εκτίμηση για τους αρνητικούς πρωταγωνιστές της συνδιάσκεψης:

1. ΗΠΑ - Κίνα. Οι δυο μεγάλοι ρυπαντές του πλανήτη, που μαζί ευθύνονται για το 42% των παγκόσμιων εκπομπών, έκαναν ό, τι περνούσε από το χέρι τους για να παγώσουν την πρόοδο των διαπραγματεύσεων, αναλίσκόμενοι σε ζητήματα τυπικών διαδικασιών παρά ουσίας. Είναι οι δυο χώρες που πρωτοστάτησαν, μαζί με την Βραζιλία, τη Ν. Αφρική και την Ινδία, στη συγγραφή του κειμένου που αναφέρθηκε προηγουμένως.

2. Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι διχογνωμίες στους κόλπους της ήταν γνωστές εδώ και καιρό. Αυτό που δεν περιμέναμε όμως, ήταν η ολική κατάρρευση της δυναμικής της και η απίστευτη δυστοκία που επέδειξαν χώρες-κλειδιά στους κόλπους της. Για παράδειγμα, η Δανία ήταν η αρνητική έκπληξη. Όχι μόνο γιατί απέτυχε στη διοργάνωση της συνδιάσκεψης, αλλά και γιατί φρόντισε μέσω των παρεμβάσεων του Πρωθυπουργού της, κ. Ράσμουσεν, να

χαμηλώσει από την πρώτη στιγμή τον πήχη των προσδοκιών. Στη μάχη της κλιματικής διπλωματίας, η ΕΕ έχασε με εκκωφαντικό τρόπο.

3. Ηνωμένα Έθνη. Η συνδιάσκεψη έπρεπε να καταλήξει σε ένα κοινό ανακοινωθέν-συμφωνίας, υπό την σκέπη του ΟΗΕ, που θα υπέγραφαν οι 193 χώρες που μετείχαν. Ο ΟΗΕ όμως επέδειξε τρομακτικές αδυναμίες στη διαχείριση του ζητήματος και αφέθηκε να παρασυρθεί σε έναν καταγισμό παρασκηνιακών διαπραγματεύσεων μεταξύ των πιο ρυπογόνων χωρών του κόσμου. Η αποτελεσματική παγκόσμια διακυβέρνηση για ένα τόσο κρίσιμο θέμα, όπως η κλιματική αλλαγή, παραμένει κυρίαρχο ζητούμενο μετά την αποτυχία της Κοπεγχάγης.

Σε αυτά ας προσθέσουμε και το ανεπίτρεπτο -όσο ανεξήγητο- γεγονός του αποκλεισμού των μελών μη κυβερνητικών οργανώσεων από τους χώρους της συνδιάσκεψης. Συνολικά, από τα τουλάχιστον 15.000 μέλη ΜΚΟ που βρίσκονταν μέσα στο Bella Center - ενημερώνοντας, πιέζοντας και δουλεύοντας εξουθενωτικά για μια καλή συμφωνία - μόλις 70 έως 90 έμειναν εντός του χώρου, τις δυο τελευταίες και κρίσιμες ημέρες των συζητήσεων. Οι επίσημοι λόγοι ήταν η ασφάλεια των ηγετών και η έλλειψη χώρου. Οι πραγματικοί λόγοι, όμως, θα πρέπει να αναζητηθούν περισσότερο στην ανάγκη εκμηδένισης της δυναμικής που είχαν επιδείξει όλες αυτές τις μέρες τα μέλη των ΜΚΟ. Μια κακή συμφωνία θα μπορούσε πιο εύκολα να επιτευχθεί (όπως και έγινε) αν απουσίαζαν από τις αίθουσες οι φωνές της κοινωνίας των πολιτών.

Αναφορικά με την Ελλάδα και τον ρόλο που διαδραμάτισε κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, μένουμε με μια γλυκόπικρη γεύση. Η στάση της Ελλάδας, που για πρώτη φορά μετείχε με τόσο πολυπληθή και καταρτισμένη αντιπροσωπεία, ήταν εποικοδομητική, με σημαντικές προτάσεις προς τη σωστή κατεύθυνση, όπως π.χ. η αύξηση του στόχου μείωσης των εκπομπών της ΕΕ σε 30% έως το 2020 ή η κατάληξη σε μια νομικά δεσμευτική συμφωνία. Δυστυχώς, αυτή η ευχάριστη έκπληξη δεν συνδυάστηκε με ένα θετικό αποτέλεσμα. Ευτυχώς, η Ελλάδα φαίνεται να βγαίνει από τη λογική και νοοτροπία του «μαύρου περιβαλλοντικά προβάτου». Αξίζει να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά, στην εθνική αντιπροσωπεία προσκλήθηκαν να συμμετέχουν και εκπρόσωποι ΜΚΟ Έτσι, και το WWF Ελλάς συμμετείχε στην εθνική αντιπροσωπεία, καλύπτοντας όμως τα δικά του έξοδα.

Εν κατακλείδι, στην Κοπεγχάγη όλοι οι πολίτες του κόσμου χάσαμε μια μεγάλη μάχη, όχι τον πόλεμο. Οφείλουμε να παραμείνουμε στις επάλξεις, υπερασπιζόμενοι τις επόμενες γενιές, το περιβάλλον και την ευημερία του συνόλου των ειδών του πλανήτη. Εξάλλου, οι διαπραγματεύσεις θα συνεχιστούν και του χρόνου, μιας και έχουν μείνει ανοιχτές όλες οι διαδικασίες για τη διάδοχο κατάσταση του Πρωτοκόλλου του Κιότο. Αυτό σημαίνει ότι

Μετά την Κοπεγχάγη

Συντάχθηκε απο τον/την Διαχειριστής Ιστότοπου

Τρίτη, 22 Δεκέμβριος 2009 19:37 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 14 Ιανουάριος 2010 09:45

οφείλουμε να κρατήσουμε ζωντανή την ελπίδα για μια φιλόδοξη και ουσιαστική νέα παγκόσμια συνθήκη μείωσης των εκπομπών. Αυτό σημαίνει ότι τώρα, περισσότερο από ποτέ, είναι αναγκαία η κινητοποίηση των περιβαλλοντικών οργανώσεων και πολύ περισσότερο των πολιτών ανά τον κόσμο.

Το 2010 μπορεί να γίνει ένα νέο ορόσημο για τα περιβαλλοντικά κινήματα, αν ξεπεράσουμε γρήγορα την πικρία που μας άφησε η Κοπεγχάγη και δουλέψουμε με αφοσίωση για την εγκαθίδρυση μιας νέας ελπιδοφόρας συμφωνίας για το κλίμα. Σε αυτόν τον αγώνα σας χρειαζόμαστε δίπλα μας. Η φωνή και δύναμη του WWF Ελλάς είστε εσείς, οι καθημερινοί πολίτες που στηρίζετε ηθικά και οικονομικά την οργάνωση.

Μείνετε μαζί μας, γιατί το κλίμα είναι στο χέρι όλων μας,

Δημήτρης Καραβέλλας γενικός διευθυντής του WWF Ελλάς